

SPØRGESKEMAUNDERSØGELSE

**VOLD OG DET  
PSYKISKE  
ARBEJDSMILJØ**

2015



FÆNGSELSFORBUNDET

KRIMINALFORSO



---

## SAMMENFATNING

---

Vold og trusler er et udbredt problem for det uniformerede personale i landets fængsler og arresthuse. Og hjælpen er ikke altid tilstrækkelig, når uheldet er ude. Det er den overordnede konklusion i denne rapport, der gennemgår resultaterne fra en spørgeskemaundersøgelse, som Fængselsforbundet har gennemført blandt sine medlemmer i efteråret 2014.

25 procent af medlemmerne i undersøgelsen – altså hver fjerde – oplyser, at de er blevet overfaldet af en indsat. 65 procent oplyser, at de er blevet truet. Endnu flere har oplevet kollegaer blive overfaldet eller truet. Og desværre ser det ud til, at udviklingen går i den forkerte retning. Fire ud af fem af medlemmerne vurderer, at volden er et stigende problem.

Undersøgelsen viser også, at risikoen for vold og trusler påvirker det psykiske arbejdsmiljø negativt. Hvert femte medlem har følt sig utryk i arbejdstiden inden for den seneste måned. Og hvert femte medlem har overvejet at stoppe i jobbet på grund af oplevelser med vold og trusler.

Reaktioner efter overfald er blandt andet hjertebanken, søvnproblemer, anspændthed, mareridt og tillidsproblemer i forhold til andre mennesker.

Alligevel er opfølgningen ikke altid tilstrækkelig. En tredjedel af de medlemmer, som er blevet overfaldet, mener ikke, at deres ledelse var i stand til at hjælpe dem videre efter overfaldet. Adspurgt direkte om de føler sig svigtet af deres ledelse, erklærer næsten halvdelen af de voldsramte sig helt eller delvist enige.

Vurderingen af hjælpen fra kollegaerne er mere positiv. 86 procent af medlemmerne mener, at de har fået brugbar hjælp fra denne side.

At der er tale om en væsentlig problemstilling, som berører mange af Fængselsforbundets medlemmer, understreges af, at medlemmerne har skrevet 546 kommentarer ind i undersøgelsens kommentarfelter.

---



---

## INDLEDNING

---

Landets fængselsbetjente og værk mestre risikerer at blive udsat for vold og chikane fra de indsatte. Det fremgår både af Kriminalforsorgens statistik og undersøgelser fra Det Nationale Forskningscenter for Arbejdsmiljø. Sidstnævnte konkluderede i 2012, at fængsels- og politibetjente er den erhvervsgruppe, som har størst risiko for at blive udsat for vold i Danmark.

Der mangler dog uddybende information om, hvordan det uniformerede personale oplever volden. Fængselsforbundet har derfor i samarbejde med to journaliststuderende – Mads Ellegaard Hansen og Louise Baltzer – undersøgt problemstillingen via en spørgeskemaundersøgelse.

Hvordan opleves volden? Hvilke konsekvenser har den? Og hvilken hjælp får fængselsbetjentene, når uheldet er ude?

Denne rapport er resultatet af undersøgelsen.

---

### INDHOLDSFORTEGNELSE

INDLEDNING	3
METODE	4
–	
OMFANG AF VOLD OG TRUSLER	5
TENDENS	6
UTRYGHED I JOBBET	8
OVERVEJER DU AT STOPPE I JOBBET?	9
–	
REAKTIONER EFTER VOLD	10
BEHOV FOR HJÆLP	11
TILBUD OM HJÆLP	12
VURDERING AF HJÆLP FRA LEDELSE	13
VURDERING AF HJÆLP FRA KOLLEGAER	16

---

## METODE

Fængselsforbundet udsendte et elektronisk spørgeskema til sine medlemmer den 22. oktober 2014.

Forbundets medlemmer arbejder enten som fængselsbetjente, værk mestre eller ledere i Kriminalforsorgens institutioner.

Spørgeskemaet blev sendt til det enkelte medlem via Fængselsforbundets lokale tillidsrepræsentanter på tjenestestederne. I alt har 651 medlemmer ud af potentielt 3.062 medlemmer svaret på undersøgelsen. Hvilket vil sige en svarprocent på 21 procent.

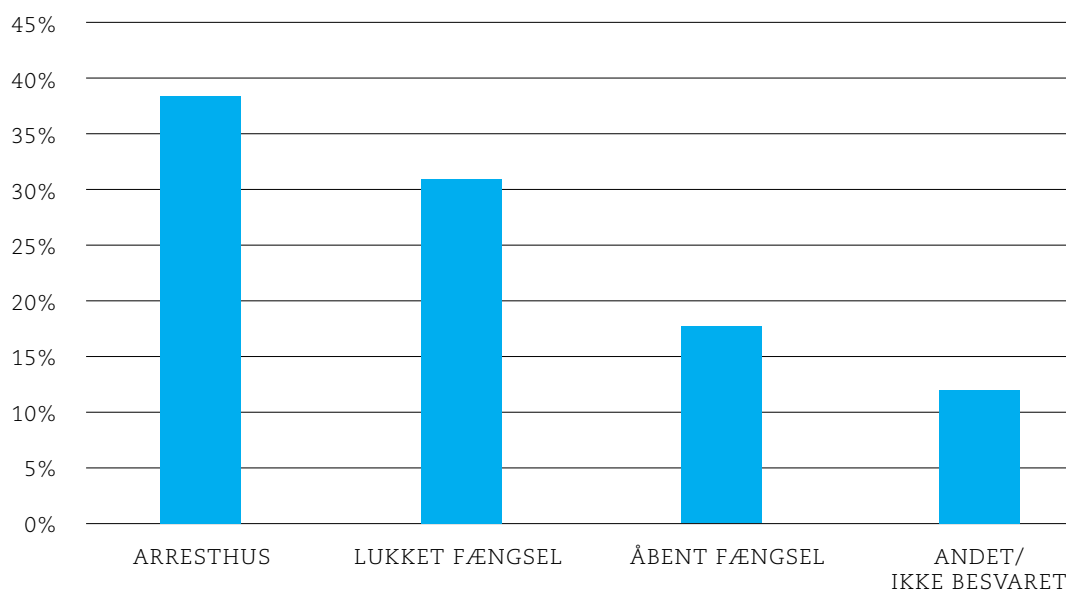
71 procent af respondenterne er mænd, og 29 procent er kvinder.

Respondenterne er i gennemsnit 44 år, hvilket svarer til aldersgennemsnittet blandt Fængselsforbundets medlemmer.

Respondenterne har i gennemsnit arbejdet i Kriminalforsorgen i 16 år.

39 procent af respondenterne arbejder i arresthuse, 31 procent i lukkede fængsler, 18 procent i åbne fængsler og 12 procent arbejder i andre institutioner eller har ikke besvaret spørgsmålet. Besvarelsene repræsenterer således et bredt udsnit af medlemmernes tjenestesteder.

**FIGUR 1. I HVILKEN TYPE INSTITUTION ARBEJDER DU I?**



Note: Besvaret af alle respondenter. N=651.

**BEMÆRK:** Selvom trusler defineres som psykisk vold i Arbejds miljøloven, skelnes der i denne undersøgelse mellem vold og trusler.

”Jeg er blevet overfaldet fire gange i løbet af de 13 år, jeg har været ansat.”

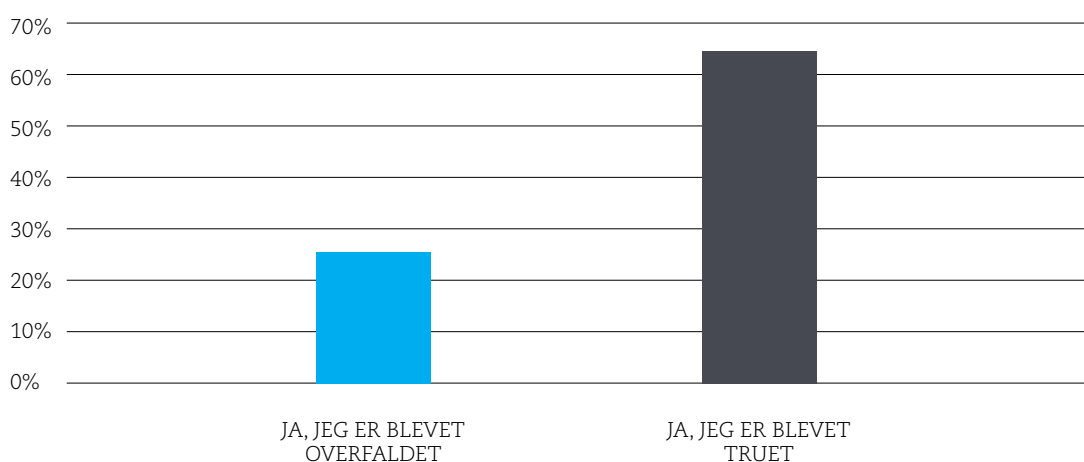


FÆNGSELSFORBUNDET

## OMFANG

Vold og trusler fra indsatte er et udbredt problem for Fængselsforbundets medlemmer. 25 procent af respondenterne oplyser, at de er blevet overfaldet, og 65 procent, at de er blevet truet.

**FIGUR 2. ER DU BLEVET UDSAT FOR VOLD OG TRUSLER FRA INDSATTE?**



Note: Besvaret af alle respondenter. N=651.

Og selvom man ikke selv er blevet overfaldet, har man typisk oplevet vold og trusler mod kollegaer. Samlet har 73 procent af respondenterne oplevet vold fra indsatte og 89 procent oplevet trusler.

Et medlem fortæller for eksempel i undersøgelsens kommentarfelt: ”Jeg er blevet overfaldet fire gange i løbet af de 13 år, jeg har været ansat. Jeg har ikke tal på, hvor mange gange jeg har set kollegaer blive overfaldet, men det er mange gange.”

Tilsvarende skriver et andet medlem: ”Har selv oplevet kast med genstande og væsker efter undertegnede. Er blevet spyttet i hovedet. Blevet skubbet i brystet flere gange. Fået slag på armen og hånden et par gange. Har set flere kollegaer blive skubbet til og en enkelt, der har fået taget kvæler-tag på sig.”

Det fremgår af kommentarerne, at mange oplever trusler lige så grænseoverskridende som voldelige overfald. Når en indsat eksempelvis truer en fængselsbetjent med vold, opleves det altså på samme måde, som hvis volden faktisk sker.

**UNIFORMEN:** Flere medlemmer understreger, at det er myndighedspersonen, de indsatte er sure på. Ikke personen bag uniformen: ”Men vi er også mennesker og holder ikke til hvad som helst,” skriver et medlem. Andre har oplevet vold og trusler i forbindelse med, at de har givet den indsatte et afslag: ”Det er ofte, fordi vores klienter er meget frustrerede over afgørelser, der bestemmes højere oppefra,” skriver et medlem. Andre understreger, at overfaldene ofte sker i et øjeblikks affekt: ”Nogle gange sker det, når den indsatte er presset, og efterfølgende undskylder de episoden,” lyder en kommentar.

” Der er ikke så meget respekt over for personalet længere.”

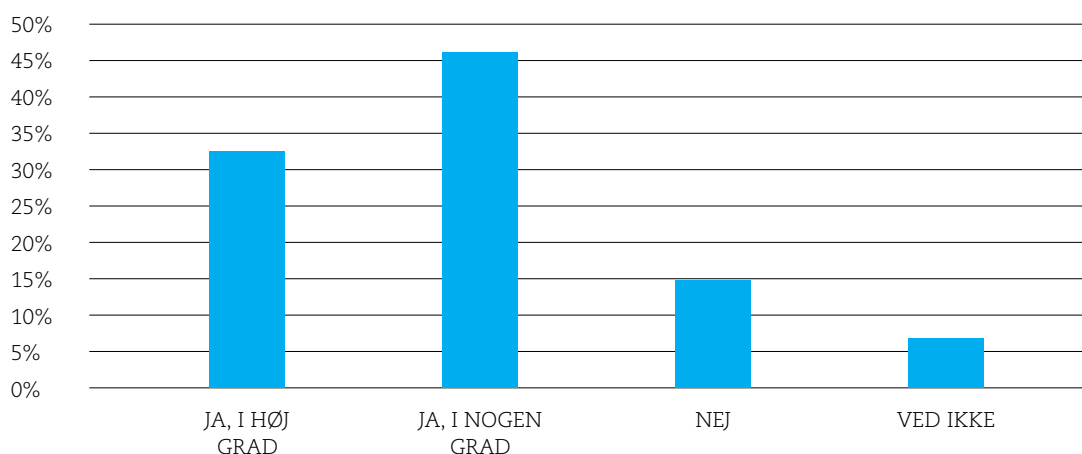


## TENDENS

Medlemmerne er blevet spurgt, om de vurderer, at vold og trusler fra de indsatte er et stigende problem. Det spørgsmål svarer 79 procent ja til. Altså fire ud af fem.

Svarerne fordeler sig med 33 procent, som tilkendegiver, at problemet 'i høj grad' er et stigende problem, og 46 procent, som tilkendegiver, at problemet 'i nogen grad' er et stigende problem. Herudover mener 15 procent, at problemet ikke er stigende, og 7 procent svarer 'ved ikke'.

**FIGUR 3. ER VOLD OG TRUSLER FRA INDSATTE ET STIGENDE PROBLEM?**



Note: Besvaret af alle respondenter. N=651.

Respondenterne kommer med flere bud på, hvorfor de mener, at udviklingen går i den forkerte retning.

**HÅRDERE KLIENTEL:** Flere peger på, at klientellet i fængsler og arresthuse er blevet hårdere. Det betyder, at tonen og den truende adfærd over for personalet er blevet værre. Et medlem skriver: "Der er ikke så meget respekt over for personalet længere."

**ROCKERE OG BANDEMEDLEMMER:** Rockere og bandemedlemmer er i høj grad medvirkende årsag til, at miljøet er blevet hårdere. De sætter sig på magten, styrer narkosalget med videre. Et medlem skriver for eksempel: "Banden LTF har medført øget vold i fængslet."

**PSYKISK SYGE OG MISBRUGERE:** Flere medlemmer peger på, at det ofte er psykisk syge indsatte og misbrugere, som står bag volden: "Problemet afhænger af, hvor mange psykisk ustabile indsatte, som vi modtager," skriver et medlem.

**BEMANDING:** Der er også mange medlemmer, som peger på, at manglende bemanning er en del af forklaringen: "Flere dårlige fanger + færre personaler = mere frustration og vold," skriver et medlem for eksempel.



**LEDELSEN:** Ledelsen står desuden for skud. Et medlem opsummerer udviklingen på denne måde: "Miljøet bliver mere og mere råt. Der kommer flere og flere bandemedlemmer og psykisk syge. Og dårligere og dårligere ledelse. Specielt topledelsen er usynlig."

**VOLD PÅ VÆRKSTEDER:** Også værk Mestre oplever en negativ udvikling i Kriminalforsorgens værksteder. Et medlem skriver: "Når der er færre værk Mestre på værkstederne, overlader man flere konflikter mellem indsatte til deres egne løsninger."

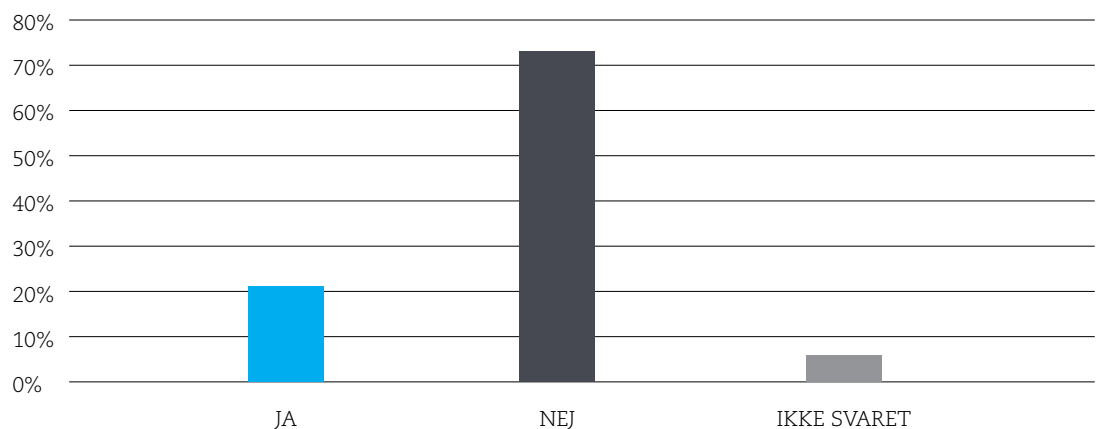
**STØRRE FOKUS:** Hos medlemmer som vurderer, at volden er uændret i forhold til tidligere, bliver det påpeget, at der er større fokus på volden i dag, og at dette fokus øger bevidstheden om problemet.

## UTRYGHED I JOBBET

Hvordan påvirker det det uniformerede personale, at de arbejder på en arbejdsplads med vold og trusler?

21 procent af medlemmerne i undersøgelsen siger ja til, at de har været utrygge eller bange i tjenestetiden inden for den seneste måned. 73 procent siger nej.

**FIGUR 4.** HVIS DU SER TILBAGE PÅ DEN SIDSTE MÅNED, HAR DU SÅ OPLEVET AT FØLE DIG UTRYG ELLER BANGE, MENS DU VAR PÅ ARBEJDE?



Note: Besvaret af alle respondenter. N=651.

Hovedparten føler sig altså ikke utrygge, men de er opmærksomme på risikoen, fremgår det af kommentarerne: Et medlem skriver: ”Har aldrig været utryg eller bange inden job. Synes det er sindssygt vigtigt, man mærker efter disse tegn.” En anden skriver: ”Er stadig glad for at komme på arbejde og ind ad porten. Men arbejdet er meget mere stressende i dag end for 4-5 år tilbage, fordi vi har fået mange andre opgaver.” En tredje skriver: ”Den dag jeg er bange, stopper jeg omgående i jobbet.”

Blandt dem som har følt sig utrygge, siger 7 procent, at det er et dagligt problem, og 26 procent, at de oplever følelsen mere end en gang om ugen. ”Jeg er MEGET bekymret for, hvornår det går galt,” er der et medlem, som skriver. En andet skriver: ”Der er flere gange, at min hånd har været klar med pebersprayen.” Og en tredje skriver: ”Det er ikke rart, når en indsat peger på dig og kører sin pegefinger over halsen.”

**VAR DU UTRYG, INDEEN DU MØDTE PÅ ARBEJDE?:** Utrygheden er ikke alene et problem på jobbet. For mange, er det også et problem uden for arbejdstiden. 13 procent af medlemmerne tilkendegiver, at de har følt sig utrygge eller bange, inden de tog på arbejde inden for den seneste måned: ”Jeg kan mærke, at jeg reagerer ved at være på vagt, inden jeg går ind ad porten,” skriver et medlem. En anden skriver: ”Man ved ikke, hvad man møder ind til.”



” Jeg tænker jævnligt over, hvordan mit arbejde påvirker mig, min krop, min psyke, mit helbred, mit liv og min fremtid.”

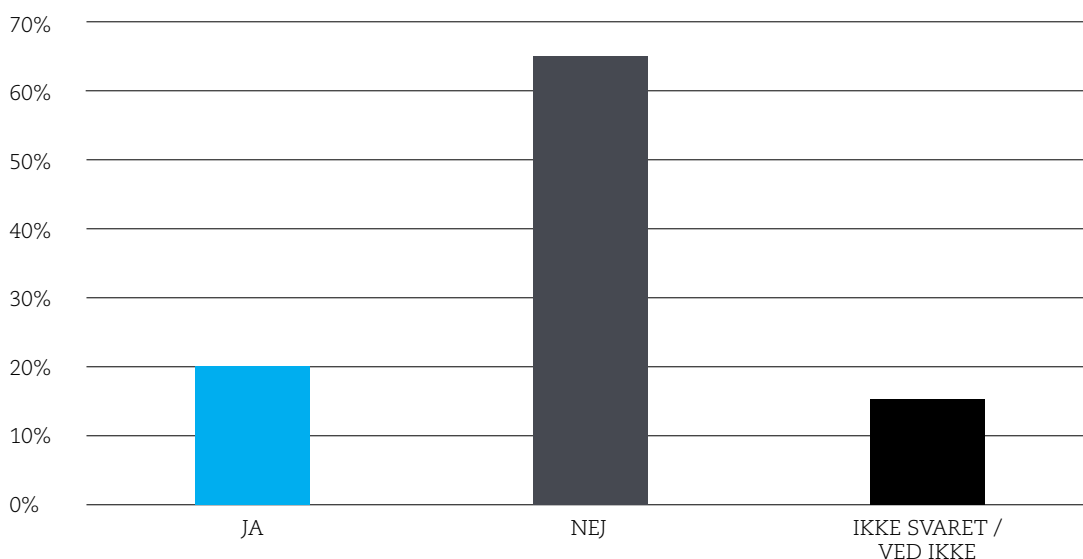


FÆNGSELSFORBUNDET

## OVERVEJER DU AT STOPPE I JOBBET?

20 procent af respondenterne har overvejet at forlade jobbet på grund af vold og trusler. 65 procent svarer nej. Resten svarer 'ved ikke'.

**FIGUR 5. HAR OPLEVELSER MED VOLD ELLER TRUSLER FÅET DIG TIL AT OVERVEJE AT STOPPE SOM FÆNGSELSBETJENT?**



Note: Besvaret af alle respondenter. N=651.

Af kommentarerne fremgår det, at mange medlemmer overvejer, om det er værd at udsætte sig selv for den risiko, som det er at være ansat i Kriminalforsorgen. At sikkerheden er for dårlig, og at lønnen ikke modsvarer arbejdsvilkårene.

Andre overvejer ikke at stoppe lige nu, men de vil gøre det, hvis de bliver utrygge i jobbet. Et medlem skriver: ”Jeg tænker jævnligt over, hvordan mit arbejde påvirker mig, min krop, min psyke, mit helbred, mit liv og min fremtid.” Et andet skriver: ”Når jeg ser mine kollegaer bryde sammen og oplever, at nogle af dem ikke kommer tilbage på arbejde, kan jeg godt frygte for, om jeg selv sidder en dag og ikke længere er i stand til at møde op.”

Andre mener, at det er for sent til et jobskifte. Et medlem skriver: ”Jeg er for gammel, men jeg ville dø, hvis mine børn kom og fortalte mig, at de skulle være fængselsbetjente.”

Der er også flere, som skriver, at de er glade for jobbet og derfor ikke overvejer at stoppe. For eksempel skriver et medlem: ”Jobbet giver flere positive oplevelser end negative.” Et andet skriver: ”Det er stadig det fedeste job efter 16 år. Jeg er nok af den rette støbning ☺.”



## REAKTIONER EFTER OVERFALD

De efterfølgende tal i denne rapport bygger på besvarelser fra medlemmer, som tilkendegiver, at de har oplevet vold eller trusler. De voldsramte er for det første blevet bedt om at fortælle, hvilke reaktioner de har oplevet.

**HJERTEBANKEN OG SØVNPROBLEMER:** Halvdelen af de voldsramte har oplevet hjertebanken eller har haft problemer med at sove.

**TILLIDSPROBLEMER OG ANSPÆNDTHED:** Det er også et udbredt problem, at de voldsramte oplever tillidsproblemer i forhold til andre mennesker, at de er anspændte og kommer med vredesudbrud. Det har omkring hver tredje af de ramte oplevet.

**HOVEDPINE OG MARERIDT:** Lidt færre – omkring hver fjerde – har oplevet hovedpine, glemsomhed og mareridt, hvor de genoplever situationen.

**MEDICIN OG ALKOHOL:** Endelig oplever mellem 5 og 14 procent reaktioner som øget forbrug af medicin og alkohol og lavt selvværd.

**TABEL 1. HAR DU OPLEVET REAKTIONER EFTER EPISODER MED VOLD OG TRUSLER?**

Hjertebanken	52%
Problemer med at sove	48%
Problemer med at slappe af	40%
Mistro og mindsket tillid til andre	37%
Anspændthed og nervøsitet	33%
Vredesudbrud	32%
Hovedpine	28%
Glemsomhed	27%
Støjoverfølsomhed	25%
Ondt i maven	24%
Mareridt og flashback, hvor du genoplever situationen	21%
Isolation og svært ved engagement i andre mennesker	18%
Sårbarhed og lavere selvværd	14%
Hyperaktivitet	7%
Øget forbrug af alkohol	5%
Øget forbrug af smertestillende medicin	5%

Note: Svar fra respondenter, som har oplevet vold eller trusler. Respondenterne havde flere svarmuligheder. N=423.

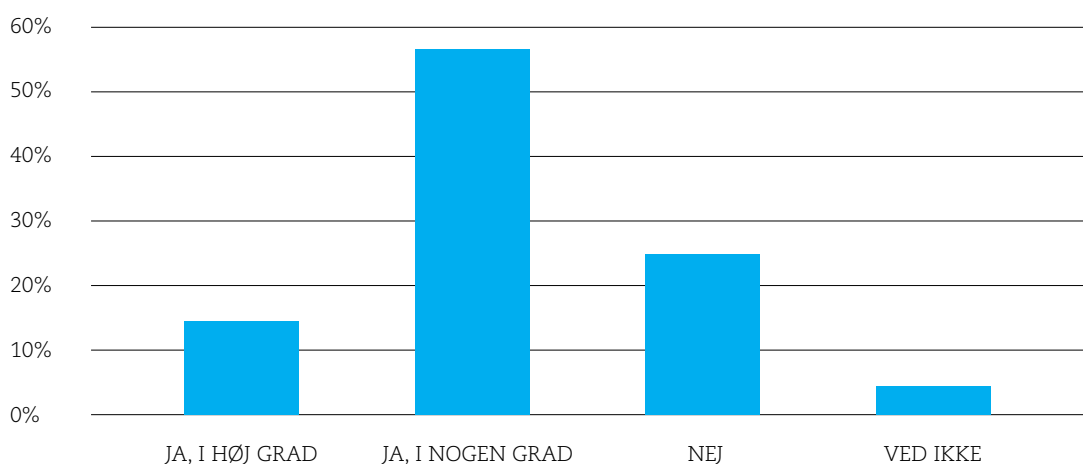
” Selvom det ikke påvirker os nu og her, er jeg sikker på, at bægeret flyder over, hvis episoderne ikke bliver bearbejdet.”



## BEHOV FOR HJÆLP

Hovedparten af de voldsramte mener, at de havde brug for hjælp efter voldsepisoden. 14 procent siger, at de i høj grad havde brug for hjælp, mens 56 procent siger, at de i nogen grad havde brug for hjælp. Det vil sige i alt 70 procent af de voldsramte.

**FIGUR 6. HAVDE DU BRUG FOR HJÆLP EFTER EPISODER MED VOLD OG TRUSLER?**



Note: Svar fra respondenter, som har oplevet vold eller trusler. N=401.

Direkte adspurgt om hvilken hjælp de havde brug for, siger syv ud af ti, at de havde brug for at tale med kollegaer (se tabel på næste side). Tilsvarende havde halvdelen brug for defusing eller debriefing. Der er altså et stort behov for at samle op på episoderne og få dem talt igennem. Det fremgår også af kommentarerne til spørgsmålet. Her efterlyser medlemmerne både samtaler med kollegaer, leder, familie og udefrakommende.

Et medlem skriver for eksempel: ”Jeg har ikke følt, det var nødvendigt efter de enkelte episoder, men jeg synes bestemt, at vi skal tale tingene igennem efter hver gang. Selvom det ikke påvirker os nu og her, er jeg sikker på, at bægeret flyder over, hvis episoderne ikke bliver bearbejdet.”

Der er også voldsramte, som havde brug for mere psykologhjælp. Det peger 17 procent på.

**TABEL 2. HVILKEN TYPE HJÆLP HAVDE DU BRUG FOR?**

Samtaler med kolleger	70%
Defusing	54%
Debriefing	49%
Samtaler med leder	30%
Psykologhjælp	17%
Andet	9%

Note: Svar fra respondenter, som har oplevet vold eller trusler. N=340.

**ANDERKENDELSE OG OPBAKNING:** En pointe som bliver understreget af mange, er behovet for, at arbejdspladsen tager voldsepisoderne alvorligt. For selvom vold og trusler formentlig er uundgåelige i et fængsel, må det aldrig være en selvfølgelighed. Derfor er det vigtigt, at der er åbenhed omkring episoderne, og at ledelsen anerkender, at en voldsepisode – selvom den er nok så lille – kan være et problem for den enkelte.

**KONSEKVENNS:** Medlemmerne efterlyser også sanktioner over for de indsatte. Det skal have konsekvenser for overfaldsmanden, og episoderne skal politianmeldes. Et medlem peger på, at det er uheldigt, at man kan risikere at møde sin overfaldsmand ude i friheden kort efter et overfald: "To dage efter han truede mig på livet i fængslet, mødte jeg ham på banegården i Odense. Jeg gik den anden vej og ringede til fængslet for at høre, hvordan det kunne gå til, at han stod dér. Jeg fik at vide, at han var på udgang og skulle på en pension. Hvilken belønning efter at have truet et menneske på arbejdet..."

” Tredje gang kendte man selv signalerne for, hvornår man havde brug for hjælp og opsøgte den selv.”

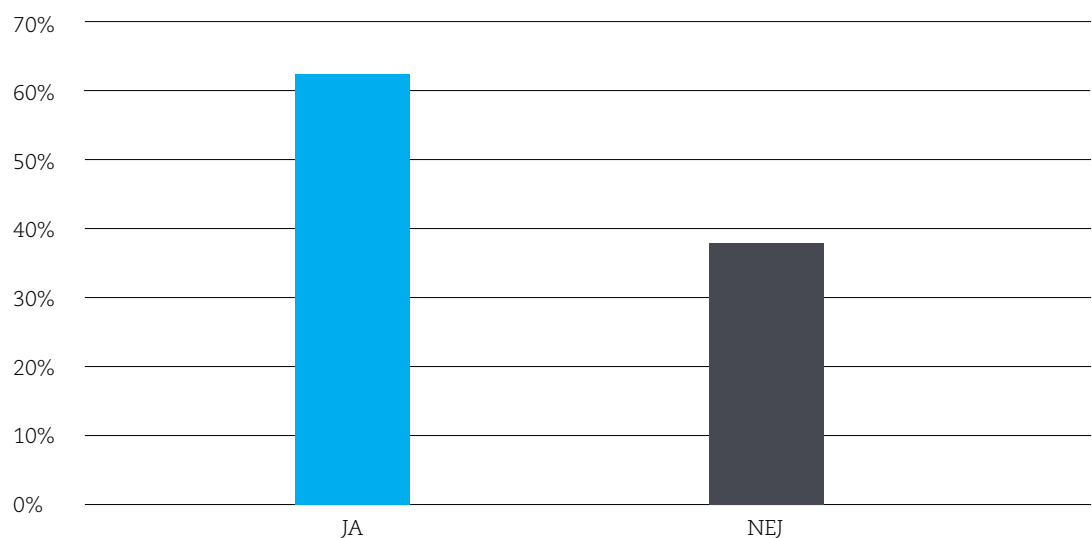


## TILBUD OM HJÆLP

62 procent af de voldsramte oplyser, at de fik tilbudt hjælp efter episoden. 38 procent fik ikke tilbudt hjælp.

Det fremgår dog af kommentarerne til undersøgelsen, at billedet er mere nuanceret, end de to svarmuligheder belyser. Flere oplyser, at de nogle gange har fået hjælp. Andre gange ikke.

**FIGUR 7. FIK DU TILBUDT HJÆLP FRA ARBEJDSPLADSEN EFTER EPISODER MED VOLD OG TRUSLER?**



Note: Svar fra respondenter, som har oplevet vold eller trusler. N=348.

Hvorfor hjælpen udeblev, er der mange årsager til.

**DER MANGLEDE ÅBENHED TIDLIGERE:** Flere oplyser, at der tidligere ikke var fokus på problemet, så derfor fik man ikke tilbudt hjælp: ”Tiderne er blevet meget bedre omkring netop dette,” skriver et medlem.

**HJÆLPEN KOMMER IKKE AUTOMATISK:** Andre savner mere konsekvent opfølgning efter episoden. De mener ikke, at det er den voldsramte, som skal opsøge hjælpen, men at hjælpen skal komme automatisk.

**FORSKEL PÅ INSTITUTIONER:** Der er tilsyneladende heller ikke ens praksis omkring opfølgningen fra institution til institution. Og hvis man skifter tjenestested efter et overfald, risikerer man, at hjælpen stopper, eller som et medlem skriver: ”Ude af øje – ude af sind.”

**MAN BLIVER KLOGERE:** Flere understreger også, at de ikke selv opsøgte hjælpen. Et medlem har for eksempel oplevet tre episoder i løbet af tre år: ”Tredje gang kendte man selv signalerne for, hvornår man havde brug for hjælp og opsøgte den selv.”

**TABEL 3. HVILKEN HJÆLP FIK DU TILBUDT?**

Defusing	61%
Debriefing	55%
Samtale med kollegaer	46%
Samtale med leder	29%
Psykologsamtaler	17%
Andet	14%

Note: Svar fra respondenter, som har oplevet vold eller trusler. N=304.

**SAMMENLIGNING AF BEHOV OG TILBUD:** 70 procent af de adspurgte angiver, at de havde behov for hjælp (jf. tabel 2), og 62 procent oplyser, at de fik hjælp. Det vides selvfølgelig ikke, om det er de samme personer, som giver udtryk for behovet, som også har modtaget hjælpen, men tallene tyder på, at der overensstemmelse mellem behov og antallet af tilbud.

Det samme billede gentager sig, når man kigger på de specifikke tilbud. Eksempelvis angiver halvdelen af de voldsramte, at de havde brug for defusing/debriefing. Omkring samme andel fik tilbudt defusing/debriefing. Tilsvarende er der overensstemmelse mellem den andel af medlemmerne, som har ønsket at tale med en leder eller en psykolog, og den andel, som fik tilbudt disse former for hjælp.

**SAMTALE MED KOLLEGAER:** Den eneste type hjælp, som der er markant flere medlemmer, der har efterlyst end fået, er samtaler med kollegaer. 70 procent af de voldsramte efterlyser denne hjælp. Kun 46 procent fik den. Selvom mange medlemmer roser samtalerne med kollegaerne, er der altså også mange, som gerne havde talt mere med dem.

” Der er desværre kun  
50 procent chance for  
at få et ordentlig opfølgingsforløb.”



FÆNGSELSFORBUNDET

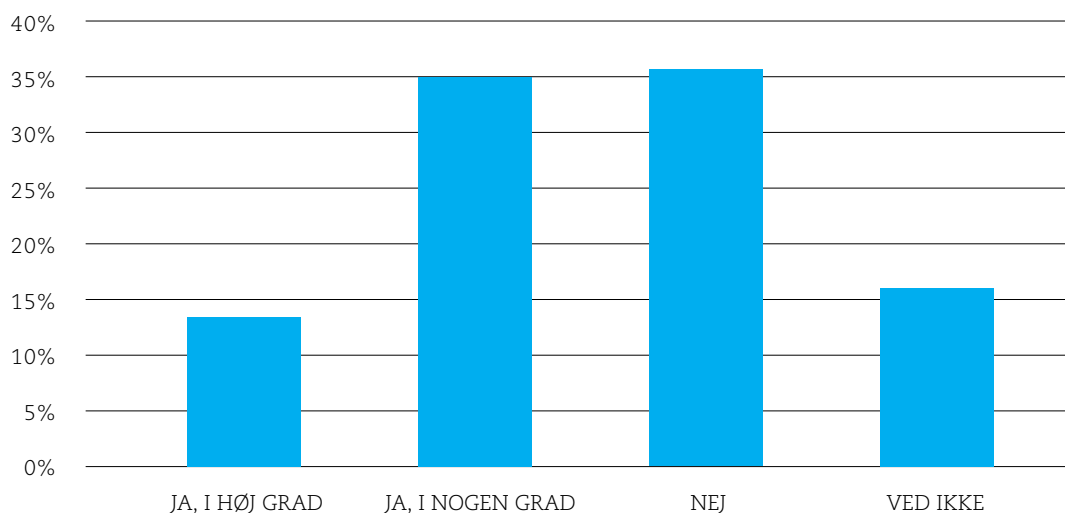
## VURDERING AF HJÆLPEN FRA LEDELSE

De voldsramte er blevet bedt om at vurdere den hjælp, de fik fra deres ledelse.

13 procent mener, at ledelsen i høj grad hjalp dem videre efter voldsepisoden, 35 procent mener, at de fik hjælpen i nogen grad, mens 36 procent ikke mener, de blev hjulpet videre. Desuden svarer 16 procent 'ved ikke'.

Det vil sige, at halvdelen af de voldsramte vurderer, at de fik brugbar hjælp fra deres ledelse. Og at en tredjedel vurderer, at de ikke fik brugbar hjælp.

**FIGUR 8. FØLTE DU, AT DIN LEDELSE VAR I STAND TIL AT HJÆLPE DIG VIDERE EFTER EPISODER MED VOLD OG TRUSLER FRA INDSATTE?**

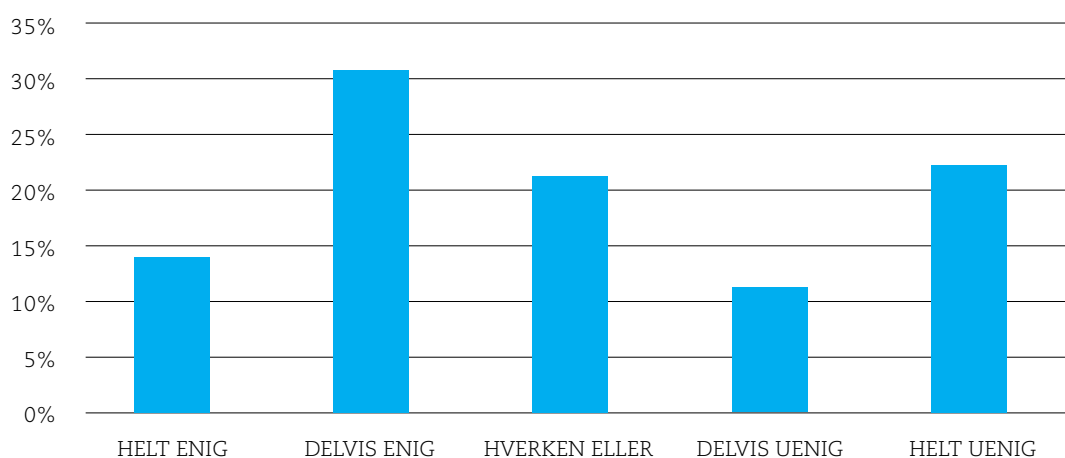


Note: Svar fra respondenter, som har oplevet vold eller trusler. N=387.

Billedet går igen i kommentarfeltet, hvor der både er ris og ros til ledelsen i de forskellige tjenestesteder.

Mange føler sig svigtet af ledelsen: "Det er dybt frustrerende at overvære trusler mod sig selv og kollegaer, og ledelsen ikke gør noget. Man føler sig ikke værdsat," skriver et medlem. En anden skriver: "Der var ingen forståelse af min situation." Et tredje: "Der bliver ikke taget hånd om kollegaer, der har været uheldige at være på job i spidsbelastningssituationer."

Adspurgt direkte om de voldsramte føler sig svigtet af deres ledelse, erklærer 45 procent sig helt eller delvist enige, mens 33 procent er helt eller delvist uenige i dette udsagn.

**FIGUR 9. "JEG FØLER MIG SVIGTET AF MIN LEDELSE"**

Note: Svar fra respondenter, som har oplevet vold eller trusler. N=390.

Der er dog også mange positive kommentarer. Et medlem skriver for eksempel: "Jeg har heldigvis en meget opmærksom leder, som jeg føler mig tryk ved at gå til."

Flere peger også på, at ledelsen er blevet bedre til at hjælpe i forhold til tidligere: "For 20 år siden var Kriminalforsorgen elendig til at håndtere disse situationer. I dag synes jeg, de er ok til det," er der en, som skriver.

Endelig er der flere medlemmer, som peger på, at hjælpen afhænger af, hvilken leder som har ansvaret for opfølgningen. Et medlem skriver: "Der er desværre kun 50 procent chance for at få et ordentlig opfølgningsforløb."



## VURDERING AF HJÆLPEN FRA KOLLEGAER

De voldsramte er blevet bedt om at vurdere den hjælp, de fik fra deres kollegaer.

Her svarer 41 procent, at kollegaerne i høj grad hjalp dem videre, og 45 procent svarer, at kollegaerne i nogen grad hjalp dem. I alt vurderer 86 procent altså, at de fik hjælp fra kollegaerne. Kun 9 procent føler ikke, at de fik hjælp.

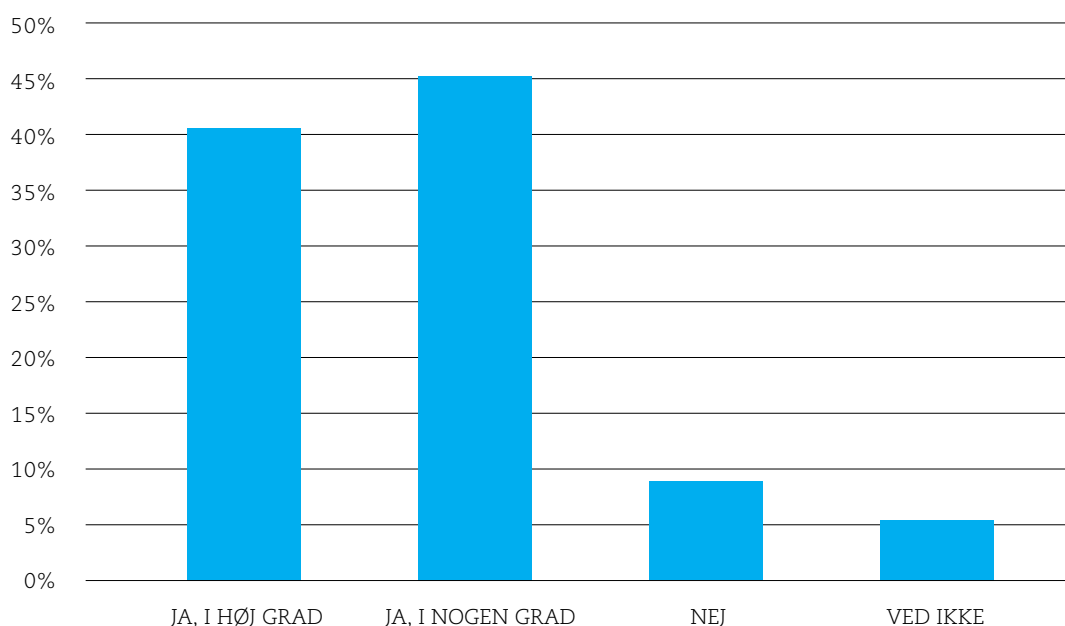
Vurderingen af hjælpen fra kollegaerne er dermed noget mere positiv end vurderingen af ledelsens hjælp.

Den positive vurdering af kollegaerne går igen i kommentarfeltet, hvor der stort set kun er positive bemærkninger a la disse tre kommentarer: "Kollegastøtten blandt fængselsbetjente er enorm. Det giver en følelse af tryghed og aflastning". "Det betyder rigtig rigtig meget, at man er omgivet af folk, man stoler på ved voldsomme episoder". Og: "Ens kollegaer betyder alt."

Det er tydeligt, at mange voldsramte har fået stor hjælp fra kollegaerne – og selvom man ikke akut har brug for hjælp, er samtalen med kollegaerne uundværlig, hvilket bliver formuleret på denne måde af et medlem: "Vi skal altid tale med hinanden. Ting må aldrig gemmes væk. De skal tales igennem 100 gange og med så mange som muligt. Vi har kun hinanden."

Mange vurderer kollegahjælpen som mindst lige så vigtig som den hjælp, man kan få fra familie og professionelle behandlere: "Det er bare lettere at snakke med mennesker, som er i samme situation som en selv. Psykolog, familie eller andre har ringe forståelse for de følelsesmæssige reaktioner i et barskt miljø som vores."

**FIGUR 10. FØLTE DU, AT DINE KOLLEGAER VAR I STAND TIL AT HJÆLPE DIG VIDERE EFTER EPISODER MED VOLD OG TRUSLER FRA INDSATTE?**



Note: Svar fra respondenter, som har oplevet vold eller trusler. N=393.



Fængselsforbundet / Ramsingsvej 28A / 2500 Valby  
72 55 99 76 / ff@faengselsforbundet.dk